ATILIM

Bütün ülkelerin proleterleri, birleşiniz!

Yıl 7, Sayı 4 (76)

Türkiye Komünist Partisi Merkez Komitesi organı

1 Nisan 1980

Kölelik anlaşmasına, DGM'lere, zorbalık yasalarına, açlık paketine, silâhlanmaya ve ölüm füzelerine karşı en geniş demokratik güçlerin eylem birliği için ileri!

Bolşevik kalesi

İşbirlikçi, tekelci burjuvazi ve hükümeti sıkıyönetimli, kanlı faşist saldırılarını işçi sınıfının, işçi-sendika hareketinin üzerinde yoğunlaştırıyor. Ve giderek başta Komünist Partisini boy hedefi alıyor. Sokakta, işyerlerinde, evlerde, sendikalarda, hemen her yerde polis, sıkıyönetim ekipleri, polis ajanlarıyla, polis köpekleriyle komünist avına, ilerici, yurtsever avına çıkıyor. Tutuklamaları, kovuşturma ve soruşturmaları bu yönde tezgâhlıyor. Legal, yasal kurulmuş dernekleri, örgütleri basıyor, kapatıyor. TKP yayınlarını, yazınlarını arıyor.

Sıkıyönetimli bu «sürek avı» kimi zaman panzerlerle, tank ve helikopterlerle yapılıyor. Binlerce yurttaş alınıp götürülüyor. Bunlar kışlalara, cezaevlerine, okullara dolduruluyor. İstanbulda «Ali Sami Yen» stadyumu toplama kampı olmuştur. Ön eleme burada yapılıyor. Komünist sempatizanları aranıyor. Ve poliste, garnizonluklarda tutuklulara işkencelerin türlüsü sürdürülüyor. Soruların başında TKP geliyor. Bütün arama, taramalar, işkenceler yurt çapında sürdürülüyor.

Sıkıyönetim komutanları, Demirel hükümeti, MIT ve polis bireysel terörcü kişi veya gurupçukların kurşunlamalarını gerekçe olarak kullanıyor. Bunları kışkırtıyor, bir kesimini doğrudan örgütlüyor. Özellikle faşist komandoları, MİT, CIA, kontr-gerillacılar, Türkeş, MHP silâhlandırmıştır. Onlar yönetiyor. Katilleri hükümet cezaevlerinden kaçırıyor, salıveriyor. Maocu, Troçkist, goşist gurup başlarının, sağ ve «sol» oportünistlerin provokasyonları, «Yürükçülerin» jurnalları, bütün bunların baltalama eylemleri, hepsi burjuvazinin işine pek yarıyor. Bütün bunları, işbirlikçi tekelci burjuvazi kendi diktatorasını pekiştirme yolunda kullanıyor. İşçi sınıfına, onun örgütlerine, sendikalarına, en başta TKP'ye karşı işbirlikçi tekelci burjuvazi böylesi bir ateş boyu saldırıya geçmiştir. Arkasını Amerikan, Batı Alman, NATO emperyalistlerine daha da dayıyor. Bununla, işçi sınıfını, hareketini, devrimci süreci çökertmek çabasındadır. Bununla TKP'ye – Bolşevik kalesine saldırıyor. Bu kaleyi yıkamazlar! Onu alamazlar! Onun taşları Leninci horasanla örülmüştür! O, yığınların yıkılmaz kalesidir!

TKP MK'nin 1 Mayıs belgilerinden

● Bütün ülkelerin proleterleri, birleşiniz!

● Yaşasın 1 Mayıs – dünya işçi sınıfının savaş, birlik ve dayanışma günü!

● Yaşasın savaş bayrağımız Marksizm-Leninizm! Uluslararası işçi sınıfının yüce önderi Lenin'in 110. doğum yılında Leninizmin ülkü ve ilkelerini daha geniş yığınlara yayalım!

● Yaşasın işçi sınıfının Marksçı-Leninci partisi TKP! TKP'nin 60. kuruluş yılında: Partiyi güçlendir, TKP'ye gir!

● Ulusal bağımsızlıktan yana tüm güçler: ABD ile bağlanan ikili kölelik anlaşmasına karşı savaşın!

● NATO'dan çıkılsın! Amerikan üsleri sökülsün! ABD'nin Türkiye'yi yeni askersel bloklara sürüklemesine, tüm emperyalist dayatmalara karşı savaş!

● Barıştan yana tüm güçler; ABD ölüm füzelerinin Batı Avrupaya yerleştirilmesine karşı savaşın!

● Sovyetler Birliği ve tüm sosyalist ülkelerle dostluk ilişkileri güçlendirilsin! Blok dışı, barışçı dış politika için savaş!

● Tekellere karşı tüm güçler: Ücretlere saldırıya, işsizlik ve pahalılığa karşı savaşın!

● Bunalımın yükünün açlık paketiyle işçi sınıfının, emekçilerin sırtına daha da yüklenmesine, tekellerin devlet sektörünü yağmalamasına karşı savaş! Vergi yükü tekellere!

● Demokrasiden yana tüm güçler: DGM'lere, zorbalık yasalarına karşı, demokratik haklar için savaşın!

● Zındanlarda yatan tüm devrimcilere selâm! Tüm anti-faşist tutuklulara özgürlük! İşkenceye, insan avına son!

● Demokratik basına özgürlük! Kapatılan tüm demokratik örgütlerin açılması için savaş!

● TKP'ye özgürlük! TİP'e, TSİP'e karşı baskılara son! Anti-komünist yargılamalar durdurulsun! 141–142'nci maddelerin kaldırılması için savaş!

● Kürt halkı üstündeki ulusal baskılara son! Şovenizme karşı savaş! Kürt ulusuna kendi yazgısını özgürce belirleme hakkı!

● Komünistler, TİP, TSİP üyeleri, CHP'liler, Kürt devrimci demokratları, tüm ilerici, yurtsever güçler: Ülkemizi emperyalist köleliğe, atom yangınlarına, ulusal yıkıma ve faşizm tehlikesine sürükleyen gidişe dur demek için güçlerinizi birleştirin!

● Yaşasın işçi sınıfının ve tüm halkımızın yükselen direnişi! Emperyalizmin ve tekellerin saldırısına karşı genel grev! Serüven yok örgütlü, birleşik, yığınsal savaş!

● İşçi sınıfının birliği için savaş! TKP'nin, TİP'in, TSİP'in eylem birliği güçlensin!

● Sosyalizme açılan ileri demokratik devrim için ulusal demokratik cephede birleş!

● Şanlı Tariş direnişçilerine, tekellere karşı ileri ekonomik ve sosyal haklar için savaşan tüm grevci işçilere selâm! Tüm emekçiler, grevlerle dayanışmayı yükseltin!

● Ücretlerin düşürülmesine, işten atmalara, kamu sektöründe faşistleştirmeye, işçi ve sendika düşmanı tüm yasa ve uygulamalara, grev yasaklarına, sıkıyönetim saldırılarına karşı savaş! Sarı sözleşmeleri yırtalım!

● DİSK'in birliğini, sınıf ve yığın sendikacılığı temelinde güçlendirelim! DİSK, Türk'İş ve bağımsız sendikaların işçi sınıfının çıkarları temelinde eylem birliği!

● Toprak ağalarına, tekellere, bankalara, tefeci ve aracılara karşı savaşta işçi-köylü bağlaşıklığı! Topraksız köylüye toprak! Küçük üreticiden yana taban fiyatları! Demokratik kooperatifçilik! Yığınsal köylü örgütlenmesi için ileri!

● Yurtsever er, assubay ve subaylar: Yeriniz bağımsızlık ve demokrasi için savaşan halkımızın yanındadır! Ordu NATO komutasından çıksın! Orduda yapılan baskılar durdurulsun! OYAK kesintilerine son! Ulusal ordu, kışlada demokrasi!

● Emperyalist karışma girişimlerine ve anti-Sovyetizm kampanyasına karşı Afganistan devrimi ve halkıyla dayanışma bayrağını yükseltelim!

● Dünya devrim sürecinin temel güç kaynağı, dünya barışının ve sosyalizmin kalesi Sovyetler Birliği'ne, yüce Lenin'in partisi SBKP'ye selâm!

● Yaşasın proletarya enternasyonalizmi!

Devlet terörü

Derinleşen kapitalist bunalıma karşı proletaryanın grev savaşı, dayanışmanın da güçlü etkisiyle yaygınlık kazanıyor. Yığın direnişlerinin potansiyeli artıyor. Egemen sınıflar, özünde demokratik hak ve özgürlükleri savunma ve genişletme niteliği taşıyan bu demokratik gelişmeyi, anti-demokratik temele dayanan baskı tasarılarıyla kırmaya çalışıyor. Bir yandan faşist MHP ve yan örgütlerinden kaynaklanan terör, MİT ve CİA'nin örgütleyip yönettiği «sol» maskeli terörist eylemler, boy atan yığın direnişlerini engellemek için bir araç olarak kullanılıyor, diğer yandan Meclise ardı arkası kesilmeyen değişik türden baskı tasarıları getiriliyor.

Gerici-faşist ve Maocu basının büyük gürültülerle kopardığı «bölücülük», «komünizm tehlikesi» «terörizmle savaş» yaygarasının ardından olağanüstü durum ve DGM yasaları dayatılmak isteniyor. Bankaların, tüm özel kuruluşların güvenliğini sağlıyacak geniş yetkilere sahip silâhlı timlerin oluşturulması öneriliyor. Genel Kurmay başkanı biran önce «İstiklâl Mahkemeleri»nin kurulmasını, demokratik güçlere gözdağı vermek için hızla idam cezaları çıkarılmasını dayatıyor.

İnsan avını yaygınlaştırma girişimlerinden biri de polis ve jandarmanın silâh kullanma yetkisini genişleten tasarıdır. Tutuklama kararına uymayan ve 15 gün içinde teslim olmayanlar için güvenlik kuvvetleri «vur» hakkı kullanacak. Bu tasarı ayrıca polis ve jandarmaya sokaktaki yurttaşı tutuklama, işçi grevlerini basma, istediği zaman istediği evde arama-tarama yapma yetkisi tanıyor.

Gerici-egemen güçler bu gerici uygulamaları daha da pekiştirecek Anayasa değişikliğine hazırlanıyorlar. Erken seçim ve Cumhurbaşkanı seçimleri bu yönde bir manevra olarak kullanılmak isteniyor. Anayasa değişikliği ile gericilik, parlamenter rejimin işlevini daha da kısıtlamak, tüm yetkileri tek adamda toplamak ve eski şeflik sistemine dönmek amacını güdüyor.

Bütün bu tasarılar sıkıyönetim terörünü sertleştirmek, faşist terörü de kalıcı ve «yasal» devlet yöntemi haline getirmek içindir. Bugünkü evrede yarı askersel baskı rejimini güçlendirmek, giderek örgütlü devlet terörünü öne çıkarmak ve gündemdeki tasarılarla bu durumu yasallaştırmak, faşizme yolu daha da açmaktır.

Demokratik özgürlüklere karşı bu girişimleri boşa çıkarmak, gerici egemen güçlerin saldırısını geri püskürtmek için yığın direnişlerine omuz vermek, işçi grevleriyle dayanışmayı güçlendirmek, aktif bir demokrasi hareketi oluşturmak zorunluktur.

Bildiri

Türkiye işçi sınıfı, karmaşık koşullarda, çetin bir grev savaşına girdi. Grev hareketi metal, tekstil ve öteki işkollarına yayılıyor. İşçi sınıfı, halkımız ekonomik bunalımın dayanılmaz yüklerine, zorbalık yasalarına, faşist saldırılara, emperyalist baskılara, kölelik anlaşmalarına karşı savaşıyor.

TKP tüm halkımızı işçi sınıfının bu haklı grevlerine omuz vermeye çağırıyor. Grev hareketinin yüzbinlerce işçiyi kucaklaması, emekçileri eyleme çekmesi, grev silâhını kullanan işçilerle dayanışmanın yükselmesi, işbirlikçi, tekelci burjuvazinin halka karşı giriştiği çok yönlü saldırıyı geriletmede temel dayanak olacaktır.

TKP, barıştan, ulusal bağımsızlıktan, demokrasiden ve toplumsal ilerlemeden yana tüm güçleri artan tehlikeler karşısında uyarıyor. Gerici politik güçler, ülkemizi bugünkü bunalıma yuvarlayan iflâs politikasında ayak diriyor. Türkiye NATO'ya, emperyalizme ekonomik, politik, askersel her yönden daha da bağlanıyor. Hükümet Amerikayla yeni kölelik anlaşmasını imzalamak üzeredir. Bu anlaşma, topraklarımızı nükleer bir mezarlığa çevirebilir.

Bir avuç tekel, ülke ekonomisine daha da egemen oluyor. Demirel hükümeti devlet sektörünü dağıtıyor, ya da onu büsbütün tekellerin bir parçası durumuna getiriyor. Bu gözü dönmüş tekelci tırmanış, milyonlarca işçi, emekçi için işsizlik ve pahalılık, köylülük için topraksızlık, gübresizlik, açlık, orta katmanlar için yıkım, küçük ve orta kapitalistler için iflâs demektir.

İşte bu politika, baskı, terör, zorbalık yöntemleriyle yürütülüyor. Bir yılı aşkın süregiden sıkıyönetim, çıkarılan baskı yasaları, Kürt halkı üstündeki şövenist barbarlık, «Politika» gazetesini ve öteki ilerici yayınları yasaklamalar, yığınsal tutuklamalar, binlerce yurttaşın ölümüyle sonuçlanan faşist terör eylemleri halkımızı susturamadı. Şimdi hükümet «bölücülük» ve «komünizm» tehlikesi masalıyla olağanüstü durum, DGM yasaları çıkartmaya hazırlanıyor. Toplu sözleşme hakkını yok edecek tasarılar gündemde duruyor. İnsan avını yasallaştıran girişimler tezgahlanıyor. Sıkıyönetimci generaller «iç savaş» çığlıkları atıyor ve «kan dökmekten» söz ediyor. Cumhurbaşkanı seçimi eşiğinde Anayasa değişikliği plânlanıyor. Parlamentonun şimdiden daralan yetkileri tek adamda toplanmak isteniyor. Yarı askersel zorbalık rejimi böylece yerleştiriliyor. Faşizm tehlikesi artıyor.

Generallerin ültimatomu AP-CHP koalisyonuna yolu açamadı. Şimdi bu yöndeki baskılar, açık bir askersel devirme korkutmacasıyla daha da yoğunlaşıyor.

Egemen sınıflar halka, özgürlüklere saldırırken «terörizmle savaş» demagojisine sarılıyor. Gerçekte onlar, terörizmi bilinçli olarak kışkırtıyor, besliyorlar. Faşist komandoların terörünü doğrudan örgütlüyor, yönetiyorlar. Öte yandan ister doğrudan egemen sınıflarca örgütlensin, ister «inanmış» teröristlerce yürütülsün, «sol» görünümlü terörizmin tüm eylemleri yalnızca emperyalizmin, gericiliğin işine yarıyor. Faşist ve «sol» görünümlü bireysel terör eylemlerinin son günlerde yoğunlaşması rastlantı değildir. Hükümet ve militarist klik yükselen grev hareketini bu yolla da kırmayı plânlıyor. Erlerin öldürülmesi orduyu kışkırtma amacı taşıyor. Gerici, tekelci, Maocu basın «sol» görünümlü terörizmin cinayetlerini, tüm eylemlerini TKP'ye bulaştırmak için iğrenç bir kampanyayı gürültüyle öne çıkarıyor. Bu kampanya, kamu işletmelerinde çalışan insanlara özel kurslarda zorla anti-komünist broşürleri okutma girişimleriyle birleşiyor. Bu kampanya TKP'ye karşı saldırıyı daha da arttırmak, demokratik, anti-emperyalist güçleri zayıflatmak amacı taşıyor.

TKP, «sol» görünümlü terörizmin, hangi kılığa girerse girsin, özünün tümüyle karşı-devrimci olduğunu saptamıştır. CİA'nin, MİT'in elindeki bu silâhı susturmak için, TKP, tüm işçilere, emekçilere, gençlere, aydınlara, tüm demokrasi, barış, bağımsızlık ve sosyalizm yanlısı insanlara başvuruyor. Özellikle serüvenciliğe kapılmış tüm dürüst devrimcilere sesleniyor: İşçi sınıfının Leninci, örgütlü, yığınsal savaş çizgisine gelin! Size dayatılmak istenen ya eylemsizlik, ya terörizm ikilemine aldanmayın! Baskının, zorbalığın her türüne örgütlü, yığınsal direnişle karşı koyun!

Hiç bir burjuva hükümeti, halkın örgütlü ve bilinçli desteğine dayanmayan hiç bir politik alternatif bunalımı çözemez, ülkeyi esenliğe çıkaramaz. Bugün, tüm ulusal demokratik güçleri bir tek cephede toplamak, kurtuluş yolunu açacak olan tüm güçleri birleştirmek, ortak savaşı baş düşmana emperyalizme, işbirlikçi, tekelci burjuvaziye karşı çevirmek gerekiyor. Tekellerin ücretlere saldırısına, işsizliğe, pahalılığa karşı, ikili kölelik anlaşmasına, atom harmanlarına, silâhlanma yarışına ve DGM'lere, zorbalık yasalarına, tutuklamalara karşı, işçi sınıfının, milyonlarca emekçinin savaşını örgütlemek gündemde duruyor. TKP, emperyalizmin, NATO'nun artan baskılarına, egemen sınıfların yoğunlaşan saldırılarına karşı en geniş demokrasi güçlerinin eylem birliğini gerçekleştirmek zorunluğunu bir kez daha önemle vurguluyor.

Türkiye Komünist Partisi
Merkez Komitesi

17 Mart 1980

Türk-İş ve eylem birliği

Bu yıl Türk-İş üyelerinin çoğunluğunu oluşturan yüzbinlerce işçi sözleşme dönemine giriyor. İşçi sınıfının örgütlü ama geri bir kesimini oluşturan bu yığınların sınıf savaşına, sendikal eylem birliğine çekilmesi, komünistlerin ve sınıf sendikacılarının gündeminde yer alan önemli bir sorundur.

Ülkenin içinde bulunduğu derin bunalım koşullarında Türk-İş yönetimi ikili bir politika izlemek zorunda kalıyor. Bir yandan tüm uygulamalarının özünü, tekellerin programını yaşama geçiren AP hükümetini destekleme, yığınların direniş potansiyelini köreltme politikası oluşturuyor. KİT'lerdeki yığınsal işten çıkarma, kamu sektörünü faşistleştirme operasyonuna Türk-İş'e sızan MHP'liler omuz veriyor. Şide, açıkça hükümetin getirdiği «açlık paketi»ni savunuyor. Gerici sendika yöneticileri genel greve karşı «fazla mesai» öneriyorlar.

Öte yandan Türk-İş yönetimi, hükümetin ekonomik ve sosyal politikasının Türk-İş tabanında da yarattığı artan hoşnutsuzluğu hesaba katarak, işçilerin, emekçilerin kimi güncel istemlerine sözde sahip çıkar görünüyor. Hükümete bu konularda ardarda «öneriler» götürüyor. Türk-İş yöneticileri, Şide'nin savunduğu ekonomik önlemlerin kimisini eleştiriyor, Vehbi Koç'un ücretleri dondurma önerisine karşı çıkıyor, «toplumsal anlaşma»nın geçersiz olduğunu açıklıyor, hükümetin «eşel mobil» tasarısını geri çeviriyorlar.

Kısacası Türk-İş yönetimi gerici hükümetin işçi düşmanı uygulamalarını özünde destekleyen politikasını, işçilerin güncel istemlerine dayanan demagojik çıkışlarla kamufle etmeye çalışıyor.

Türk-İş tabanındaki işçi yığınlarını hareketlendirmek, işçi sınıfının ortak çıkarları için sınıf savaşına çekmek görevini başarabilmek için yönetimin bu demagojik tutumunu açığa çıkarmak zorunluktur. Ancak bu konuda yalnızca açıklamalarda bulunmak yetersizdir. Daha önemlisi, Türk-İş yönetiminin ortaya atmak zorunda kaldığı güncel istemler için her düzeyde DİSK ve DİSK'e bağlı sendikalarla eylem birliğine zorlanmasıdır. Türk-İş başlarının kendi ileri sürdüğü istemler için, hem Türk-İş üyelerini eyleme çağırmaması, hem de sendikal eylem birliğine yanaşmaması, sınıf savaşlarının sertleştiği koşullarda tabanın önünde, Türk-İş yönetiminin maskesini indirme olanaklarını genişletecektir. Sendikal eylem birliği yolunda daha ileri adımlar atılması, işçi sınıfının tekellere ve geriliğe karşı savaşımında çok önemli bir dayanak olacaktır.

Sermayenin yeni taktikleri

OECD'nin Türkiye ekeonomisi üstüne raporu açıklandı. Bu rapor bunalımın yükünü emekçilerin sırtına daha da yükleme, tekellerin süper kârlarına yenilerini katma yönündedir. Raporda hükümetin ekonomik «önlemleri» övülüyor. Bu önlemler ise ülke kapılarını yabancı sermayeye ardına kadar açmayı, devlet sektörünü tekellere daha fazla arpalık yapmayı amaçlıyor.

OECD raporu «Türkiye yeni bir gelirler yöntemine geçmelidir» direktifini veriyor. Bu direktifin açık anlamı: ücretleri dondurmak, küçük üreticilerin ürünlerine biçilen taban fiyatlarını düşük tutmak, yeni vergiler getirmektir. Ancak raporda bu politikanın, işsizliği ve pahalılığı artıracağı, işçi ve emekçileri eylemlere zorlayacağı gerçeği de itiraf ediliyor. Ve hükümetten grevlere yol vermemesi isteniyor.

Hükümetin yükselen işçi sınıfı hareketine karşı şimdiki politikası, işte bu emperyalist direktifler temelinde yürütülüyor. Bu amaçla taktikler uygulanıyor. Toplu sözleşme hakkını işlemez hale getirmek için özel bir kurul oluşturuldu. Öte yandan tüm ülkede ücretlerin yükselmesinde belirleyici büyük işyerlerinde yetki işlemleri geciktiriliyor. Toplu sözleşme görüşmeleri uzatılıyor. Hükümet yetki sorunlarını sürümcemede bırakmak için Çalışma ve Adalet Bakanlıklarında yeni atamalar yaptı. Tekeller çalışma nüdürlüklerindeki görevlilere aylık bağlıyarlar. Stratejik işyerlerinin yetkilerine ise doğrudan MİT karışıyor. Bir yandan sıkıyönetim grevlere kısıtlamalar koyuyor, lokavtlara «yeşil ışık» yakıyor, öte yandan hükümet alınan grev kararlarını «milli güvenlik» gerekçesiyle erteliyor. Bu taktiklerin tutmadığı yerde açıktan grevci işçilere karşı polis ve jandarma sürülüyor, grev çadırları yıkılıyor, sendika liderleri tutuklanıyor, düzenlenen provokasyonlarla grevler serüvene itilmek ve zorbalıkla bastırılmak isteniyor.

Sermayenin bu taktiklerini boşa çıkarmak için ülke çapında yaygınlaşan grevlerle dayanışmayı güçlendirelim. Kent ve kır emekçilerinin grevcilerin yanında saf tutmaları için çalışalım. Daha çok emekçinin ekonomik savaşım duvarını aşmasını sağlayalım. Yığınları sıkıyönetime, faşist cinayetlere, anti-demkoratik yasalara, emperyalist dayatmalara, kölelik anlaşmalarına karşı savaşa sokalım. Emeğin kurtuluşuna, sosyalizme giden yolun İleri Demokratik Devrim olduğunu gösterelim. Egemen sınıflar bundan korkuyor.

Üç Program

Demirel hükümetinin tarım programının özü, kırlarda yaratılan artı-değerin paylaşımını bir avuç tekelden yana yeniden düzenlemektir. OECD'nin raporu da böylesi bir program dayatıyor. Bu programın uygulanmasında, önde gelen önlemleri devletin tarım alanındaki – sübvansiyon, destek alımı, ucuz gübre, makina sağlama v. b. – etkinliğini sınırlandırmak, geniş bir vergilendirmeye gitmek oluşturuyor. Bir de, kooperatiflerin demokratik bir içerik kazanmasını önlemek için, bu kuruluşların tekellere bağlanma süreci hükümet önlemleriyle hızlandırılıyor.

Devletin tarım alanındaki rolü, endüstri ve hizmet alanlarında olduğu gibi, her zaman egemen sınıfların çıkarlarını gözetmek oldu. Ne var ki, devlet kapitalizminin bir başka yönü de, mülk sahibi sınıfların değişik katmanlarının çıkarlarını da şu ya da bu düzeyde kollamasıdır. Şimdiki gelişme, devletin bu yan rolünü büsbütün olmasa da ortadan kaldırma yönündedir. Bunun amacı, yerli ve yabancı tekellerin tarım alanına, özellikle dış satım potansiyeli olan tarım ürünlerine, bunların işlenmesi ve pazarlanmasına el koymalarını sağlamaktır.

Böyle yeni bir evrenin başlamasıyla, bir avuç işbirlikçi, tekelci burjuvazi ve onunla bağlaşık bir avuç büyük toprak sahibi dışında köy burjuvazisinin önemli kesimlerinin konumları zayıflayacak, orta köylülüğün yıkımı hızlanacak, küçük köylü işletmeleri daha da dağılacak, emekçi köylülüğün sömürüsü bir kat daha yoğunlaşacaktır. Emperyalist merkezlerin dikte ettiği programda, endüstri yatırımlarının düşürülmesinin de yer aldığı anımsanırsa, yıkılan köylülüğün geleceği daha iyi anlaşılır. 5 milyonluk işsizler ordusuyla çevrili kentler, topraksızlaşan köylü için artık hiç bir iş olanağı sağlamıyor.

Egemen sınıflar, küçük köylü işletmelerini bu yöntemle yıkma peşinde koşarken, CHP'nin reformculuğu köylüye nasıl bir gelecek çiziyor? CHP'nin, tarım programı, küçük köylü işletmelerini kapitalizmin sınırları içinde ve büyük tarımsal kapitalist işletmelerin varlığı koşullarında «koruma» düşünü yayıyor. Burjuva reformist politikacılar, devlet desteği ile kooperatiflerin, kendi deyimleriyle «halk sektörünün» köylüyü kapitalizmin, tekelleşmenin yıkıcılığından kurtaracağını belirtiyorlar.

Oysa, tekelleşme ile küçük toprak mülkiyetine dayalı tarım, hele dış tica-

(Devamı 7. sayfada)

Yaşasın Leninizm

Bütün ülkelerde olduğu gibi, Türkiye'de de işçi sınıfı ve emekçiler, çağımızın en büyük devrimcisi, en büyük enternasyonalisti, dev düşünürü yeni türden partinin ilk kurucusu ve Oktobr Sosyalist Devrimi'nin, ilk sosyalist devletin, uluslararası işçi hareketinin önderi V. İ. Lenin'in 110'uncu doğum yılını coşkuyla kutluyor.

Leninizm nedir? Günümüz dünyasında proletaryanın burjuvaziye karşı verdiği çetin ideolojik savaşın merkezinde, bu soru yatıyor. Burjuva ideologları ve her tür revizyonist, oportünist akımlar bu sorunun biricik yanıtını gölgelemek için birbiriyle yarış ediyor.

Leninizm, başında Leninci SBKP'nin yürüdüğü günümüz uluslararası komünist hareketin ortak savaş kılavuzu, ortak teorik, ideolojik ve metodolojik silâhıdır. Leninizmi yadsıyarak, hiç bir parti «Marksist» ve proletaryanın devrimci, enternasyonalist partisi olduğunu savunamaz. Uluslararası komünist hareketin birliği, Leninizm dışında hiç bir temelde güçlenemez. Leninizm, emperyalizm ve kapitalizmden, sosyalizme geçiş çağının, çağımızın Marksizmidir. Leninizmden başka Marksizm yoktur ve bundan böyle de olmayacaktır.

Leninizm yaşıyor

Burjuva ideologları ve revizyonistler, Leninizmin «eskidiği» yolunda savlar ileriye sürüyorlar. Gerçekte onlar, Leninizmin «eskidiği»ne ilişkin savlarını, dünya çapındaki derin değişmelere dayandırır görünüyorlar. Ama Leninizme dayanmadan yeryüzündeki bu değişmeleri açıklamak olanaklı mıdır? Kaldı ki bu kimseler, söz konusu değişmelerin, Leninizmin utkusuyla ortaya çıkan sonuçlar olduğunu unutuyorlar. Leninizmin ülkülerinin ve düşüncelerinin bu değişmelerde, — reel sosyalizmin gelişmesinde, barış içinde yanyana yaşama ilkelerinin yaşama geçmesinde, savaşı toplum yaşamından silme olanaklarının doğmasında, ulusal kurtuluş hareketinin yeni bir aşamaya yükselmesinde, kapitalizmin bunalımının derinleşmesinde, işçi hareketinin rolünün olağanüstü artmasında — maddeleştiğini göremiyorlar. Bu sözde «yenilikçiler», bir yandan da «Marks'a dönme» adı altında, Marks'ı, çağımızın en büyük yenilikçisi Lenin'e karşı çıkarmaya çalışıyorlar. Marks'tan günümüze kadarki dev değişmeler sürecinde, Marksizmin olduğu yerde saydığını, Leninizmle yeni bir aşamaya yükselmesinin söz konusu olmadığini söyleyenlerin, Leninizmi eskimiş saymaları gülünç bir çelişkidir. «Avrupa Komünizmi» adına konuşan Ellenstein ve benzerlerinin Leninizme yöneltiği saldırılar, «insan hakları» adına sosyalist ülkelere karşı yapılan iftiralar, Afganistan devrimiyle daha da yoğunlaşan ulusal kurtuluş hareketini yozlaştırma yönünde karalamalar, kapitalizmin nitelik değiştirdiği, proletaryanın yeni bir sınıfa dönüştüğü, burjuva diktatörlüğünün «genel olarak demokrasi» olduğu savları; Maoculuğun bilinen tüm gerici saldırıları, Lenînci öğretilere hiç bir biçimde gölge düşürememiştir. Leninizm oportünizmle savaş içinde çelikleşti, bugün de öyle gelişiyor.

Leninizm yaşıyor ve güçlüdür. Çünkü o gerçektir. Lenin'in — emperyalizm, sosyalist devrim, proletarya diktatörlüğü, yeni türden parti, demokrasi ve sosyalizm savaşının, ulusal kurtuluş ve sosyal kurtuluş savaşının kopmaz bağı, işçi sınıfının demokrasi ve sosyalizm savaşında bağlaşıkları, ayrı sosyal sistemlere bağlı ülkelerin barış içinde yanyana yaşamaları, sosyalist ülkelerin savunulması, sosyalizm ve komünizm kuruculuğu — öğretileri, bugün de tüm ülkelerin devrimcilerinin elinde biricik ideolojik, teorik ve metodolojik silâhtır. Uluslararası komünist hareket, bu canlı öğretiyi sınıf savaşının deneylerini kollektif olarak genelleştirerek, sürekli zenginleştiriyor.

Lenînci yolda 60 yıl

TKP'nin 60 yıllık tarihi, Marksizm-Leninizmle, her tür oportünist, revizyonist görüşler arasındaki savaşların tarihidir. TKP, kurulduğu gün Lenînci parti olarak doğdu. O, gelişmesinin bütün aşamalarında, şu ya da bu oportünist gurubun etkinlik kazandığı durumlarda bile, Leninizme, proletarya enternasyonalizmine bağlı kaldı. TKP'nin proleter çekirdeği her zaman Leninizm yolunda yürüdü. TKP, proletarya enternasyonalizmin en ayırdedici ölçütünü SBKP'ye, Sovyetler Birliği'ne, reel sosyalizme karşı tutum olarak gördü, bugün de öyle görüyor. Partimizin programı, Lenînci yöntemle, diyalektik ve tarihsel materyalizm, ekonomi-politik ve bilimsel komünizm temelinde Türkiye'de toplumun devrimci yoldan dönüştürülmesi stratejisini çiziyor, taktik ilkeleri gösteriyor. Tarihsel olarak işçi sınıfının bağlaşıklarıyla birlikte gerçekleştireceği sosyalist devrimin ve proletarya diktatörlüğünün zorunluğunu vurguluyor. Demokrasi ile sosyalizm savaşını birbirine bağlıyor, bu savaşlarda proletaryanın hegemonyası için çalışıyor, sosyalist devrime geçiş biçimi olarak, tek süreçten oluşan devrimin ilk aşamasında — ileri demokratik devrim aşamasında — tüm anti-emperyalist, anti-monopolist, anti-feodal güçlerin erkini kurma amacına yöneliyor.

İşçi sınıfının tarihsel özgörevini yerine getirmesi, onun sıralarındaki bölünmeleri gidermeye bağlıdır. İşçi sınıfının birliği için TKP, işçi partileriyle eyiem birliği süreci içinde Leninizm ve proletarya enternasyonalizmi temelinde görüş ayrılıklarını giderme olanaklarının varlığını saptıyor ve bu yönde çalışıyor. Leninizmin artan etkinliği, bu olanakları genişletiyor.

TKP'nin sıralarına katılan her komünist, Leninizmin şanlı yolunda sarsılmadan yürüyeceğine, partinin, Türkiye işçi sınıfının ve uluslararası komünist hareketin önünde söz vermiştir. Partimizin bilinçli, yiğit üyeleri, önlerine çıkan her zorluğu ve her zorbalığı gözüpeklikle aştıkça, verdikleri sözün eri olduklarını kanıtlıyorlar. Leninizm, onların ellerinde savaş bayrağı olarak yükseliyor.

TKP, V. İ. Lenin'in ilk kez yarattığı Bolşevik yeni türden parti örneğinde kuruldu. Bugün de partimiz, Leninist parti olmanın tüm gereklerini, ağır gizlilik koşullarına karşın yerine getiriyor. Ve parti yapısını, normlarını yeni koşullara uygun olarak sürekli geliştiriyor, olgunlaştırıyor. Parti disiplinini çelikleştiriyor. Lenînci yeni türden partinin ayırdedici yanlarından biri, bu partinin yalnızca Marksizmin ülküleriyle donanmakla kalmayıp, *«bunları fiilen yaşama geçirmeye başlayan, eylemde sosyalist devrime yönelen ve onu utkuya ulaştıran bir parti»* olmasıdır. Bu ise, kendini bir tek devrimci savaşım çalışma ve örgütlenme biçimiyle sınırlandırarak başarılamaz. TKP'nin 60 yıllık tarihi, bu alanda acı ve öğretici derslerle doludur.

TKP'nin sıralarına her türlü savaşıma hazır olarak katılan her komünist, partimizin geçmiş kuşaklarının çetin savaş yolundan yürüyor. Barışçı ve barışçı olmayan biçimlere bürünen yığınların savaşına ikircimsiz dalıyor, legal ve illegal çalışmanın bütün alanlarında yepyeni deneyler kazanıyor.

Tarihsel deney, Leninizme bağlı kalan partilerin parlak utkularına tanıklık ediyor. Leninizmden her ayrılış ise yalnızca devrimin yenilgisine, işçi sınıfının devrimci partisinin zayıflamasına yol açıyor. TKP'nin üyeleri, işçi sınıfının kurtuluşu için savaşan tüm ilericiler: Lenin'i okuyun! Marksizm-Leninizmi öğrenin! TKP, 60 yıl boyunca Leninizmin bayrağını yüksekte tuttu, bundan böyle de Leninizmin yolundan yürüyecektir. Lenin'in 110'uncu doğum yıldönümü ile birlikte karşıladığımız, TKP'nin 60'ıncı kuruluş yılında, Türkiye'nin tüm sınıf bilinçli işçileri, emekçileri ve gençleri! *«TKP'ye girin, partiyi güçlendirin!»*

Egemen sınıfın bir truva atı

V. İ. Lenin'in 110. doğum yıldönümü nedeniyle Sofya'da düzenlenen «Leninizm ve ideolojik savaşım» konulu uluslararası teorik konferansın bir alt komisyonunda TKP temsilcisinin «Sol» terörizm üstüne yaptığı konuşmasının bir özetini yayınlıyoruz:

«... Bu sorunun incelenmesinde, Marks ve Engels'in terörü ve bunun sınıf savaşındaki yerini değerlendirmesi yöntem bakımdan önemli bir temel oluşturuyor. Lenin bu değerlendirmeyi Rusya'da terörist akımlara karşı ideolojik, politik savaş içinde daha da geliştirmiştir. Burjuva ideologları, sağ ve «sol» oportünistler, bu arada teröristler, Lenin'in bu konudaki tutumunu çarpıtıyorlar. Özellikle onun terörizme karşı ilkesel eleştirisini gözardı ediyorlar.

Kuşkusuz, Çarlık Rusya'sında ortaya çıkan terörizmin biçimleri bugünkü terörist akımlardan farklı özellikler taşıyordu. Bolşevik partisinin o dönemdeki terörist akımlarla ilgili her görüşünü şabloncu bir biçimde bugünkü terör guruplarına uygulamak söz konusu değildir. Kaldı ki, Lenin, Çarlık Rusyasında değişik dönemlerde ortaya çıkan terörist akımları o dönemin somut politik koşullarında değerlendirmiş, aralarındaki ayrımları özenle incelemiş ve bu sorunda da her zaman tarihsel bir yaklaşımla tutum almıştır. Lenin'in bu konudaki ilkesel konumları ve soruna yaklaşma yöntemi bugün için de tümüyle geçerliğini koruyor...»

«Sol»terörizm

«Türkiye'de terörist eylemlerin ezici çoğunluğu bu tür aşırı sağcı, faşist örgütlerce yapılıyor. Ancak sözde devrimci belgiler altında gizlenerek girişilen terör eylemlerinde de bir artış var ... Egemen sınıflar, bu eylemlerden antikomünizmi, anti-Sovyetizmi körüklemek, komünizm ülkülerini karalamak, demokratik hak ve özgürlükleri daha da kısıtlamak, demokrasi güçleri arasında dağınıklık yaratmak amaçlarıyla yararlanıyor. Egemen burjuvazi bir yandan faşist terör eylemlerini, bunları kimin örgütlediğini gözden gizlemeye çalışıyor. Öte yandan, «sol» terörizmi «uluslararası komünizmin», «komünistlerin» yürüttüğü propagandasını yayıyor. Tekelci basın bunun yanısıra bu gurupları kriminal suçlularla aynı kefeye koyuyor. «Sol» terörizmin kaynaklarına ilişkin tüm burjuva anlayışları, bu olgunun temelinde yatan kapitalizmin bunalımını gözden saklamak amacını taşıyor. Kimi küçük burjuva çevreler de, «sol» terörist guruplara, devrimci hareketin bir bileşeni gözüyle bakıyorlar. Gerçekte ise, günümüz «sol» terörizmi, işçi sınıfının tarih sahnesinde çoktan beri aktif bir rol oynadığı koşullarda, kapitalist bunalımın yozlaşmış ürünlerinden biri olarak ortaya çıkıyor. Bunalım koşullarında gelecek perspektiflerini yitiren kimi küçük burjuva aydınları, çoğu kez bu tür guruplara katılıyor. Emperyalizme bağımlılık, tekelleşme, hızlı endüstrileşememe sonucunda işsizlik hızla artıyor, orta katmanlar, küçük mülkiyet sahibi köylüler hızla yıkıma uğruyor. İşçi sınıfının çevresindeki yarı-proleter halka hızla büyüyor. İşte bu koşullar «sol» terörizm için objektif bir ortam yaratıyor. Ama bu eylemlerin böylesine yaygınlık kazanmasında, emperyalist merkezler, iç gericilik doğrudan bilinçli bir rol oynuyor. «Sol» terörist örgütlerin bir kesimini doğrudan örgütlüyor. Bir kesimini ajanlarıyla denetim altında tutuyor.»

«... ‚Sol' terörizmi incelerken kuşkusuz terörist gruplara kadro kaynağı olan goşist akımlarla, dar anlamdaki terörist gurupları karıştırmamak gerek. Bu birinciler tümüyle yozlaşan terörizmin çevresinde ya da kenarında yer alıyorlar. Öğrenci, aydın, memurlar arasında belli bir yığın tabanına, hatta işçi sınıfının yeterli politik olgunluğa erişmemiş kesimlerinde yer yer, dar da olsa belli bir desteğe sahip bulunuyorlar. Bu gurupların programları bazı anti-emperyalist, anti-faşist çizgiler taşımakla birlikte bulanıktır. «Sol» terörizme ve Maoculuğun birçok tezlerine karşı çıkmalarına karşı bunların önemli ölçüde etkisi altındadırlar. Bu durum, bu gurupların aralarındaki farkları, iç çelişkilerini gözönünde tutan, ayırımlı, ama ilkesel bir yanaşımı gerektiriyor ...»

«... Yığınlara duyulan güvensizlik ve amaca ulaşmadaki sabırsızlık terörizmin iç çelişkilerini ele verir. Ama çağımızın derin devrimci süreçleri ve ülkemizde keskinleşen sınıf savaşımı koşullarında, teröristlerin karamsarlığını, umutsuzluğunu tarihsel olarak haklı kılacak hiçbir neden yoktur. Onları, tüm gürültülü belgilerine karşın düpedüz karşı devrimci yapan da budur. Bütün bunlardan ötürü Lenin'in ve bolşeviklerin 19. YY. Narodnaya Volya hareketine bakış açılarını günümüz terörizmine uygulamak tarihsel bakımdan yanlış olur. Nitekim Lenin, SR'lerin terörizmini tümüyle suçlarken, Narodnaya Volya hareketini SR'lerden ayırmayı unutmamıştır.

Yığınlara duyulan güvensizlik ve sabırsızlık pratikte, terör eylemini yığınların eylemlerinin yerine geçirmeye götürüyor. Oysa Lenin, zorunlu olduğu zaman başvurulan «terör, yığın hareketi ile gerçek yaşamda kaynaşmalıdır» diyor. Lenin şunu belirtiyor: «Terör hiçbir zaman günlük bir savaş eylemi olamaz. Olsa olsa yalnız sonuç alıcı saldırının yöntemlerinden biri olarak işe yarar.»

Terörizmin ideologlarının savlarının tam tersi olarak, terörist eylemler Lenin'in deyişiyle «hükümetin güçlerini değil, devrimin güçlerini dağıtır». Türkiye'de teröristlerin «yapay denge» dediklerini sınıflararası güçler oranını bireysel terör eylemleriyle devrimden yana değiştirme savları, yine Lenin'in deyimiyle onların «önyargılarının en kaba biçimidir». Terörizmden bolşevizme gelen Vera Zasuliç, bu önyargılara karşılık olarak, terörist eylemlerin yığınların eylemliliğinin serbestçe gelişmesine karşı «psikolojik engeller» yarattığını, devrimci sürecin gelişmesini frenlediğini, halk yığınlarını pasif gözlemci durumuna ittiğini belirtiyor. Günümüz Türkiye'sinde terörist eylemlerin bu özelliğini görmemek, bunları devrimci kabarmanın belirtisi gibi görmek, terörizmin rolü konusundaki Leninci konumla bağdaşmaz. Gerçekte ise egemen sınıflar, yığınların eylemliliğini dizginlemek için terörist eylemleri tırmandırıyor ...

İlkesel yanaşım

Terörizmin eleştirisi, hiçbir zaman şu iki sonuca varamaz: Birincisi, Türkiye gibi egemen sınıfların her fırsatta gerici teröre başvurduğu bir ülkede, terörü ilke olarak yadsımak doğru olmaz. Lenin birçok kez terörü «ilke olarak» yadsımanın devrimciler için saflık olacağı gerçeğinin altını çizmiştir. İkincisi, teröristlerin silâhlı eylemi mutlaklaştırmaları, devrimin barışçıl olmayan yoldan da gelişebileceği olasılığını yadsımaya yol açmamalıdır. TKP Programında partinin koşullarının gerektirdiği her tür savaş biçimine başvuracağı, buna hazırlıklı olma zorunluğu belirtilmiştir.

Dünya komünist hareketi, uluslararası güç dengesinin değişmesi koşullarında, barışçıl yoldan devrim olanaklarının genişlediğini haklı olarak belirtiyorlar. Ama bu, Türkiye gibi bir ülkede barışçıl yol olanaklarını abartmaya, hele düpedüz «parlamenter yol» denilen bir yolu devrimci olarak göstermeye izin vermez. Terörizme karşı verilecek ideolojik savaşta böylesi reel durumla çelişen konumlardan hareket etmek yalnızca terörist gurupların konumlarını güçlendirmeye yarar. Komünistlerin görevi, işçi sınıfını her türlü parlamentarist ve legalist önyargılardan kurtarmayı gerektirir. Böyle bir tutum, terör eylemlerine sempati duyan goşist gurupların tabanlarındaki dürüst insanları, doğru devrimci çizgiye çekmekte de ilkesel önem taşır.»

En büyük tehlike

İkinci Dünya Savaşından hemen sonra Pentagon'un 1945 sonbaharında hazırladığı 1496/3 sayılı plânı, Truman Doktrini ve 1957 «Dropşot» Plânı Sovyetler Birliği'ne karşı bir atom darbesini, nükleer savaşı öngörüyor ve bu saldırıda İngiltere, Fransa vb. yanısıra Türkiye'yi ABD'nin önemli bağlaşığı sayıyordu. 1950 yıllarının ortalarında ABD, SSCB'nin Güney ve Güney-Batı sınırı boyunca konumlarını pekiştirmeye yöneldi. Önce Bağdat Paktı, sonra da CENTO aracılığı ile, NATO ve SEATO devletleri arasında «çelik bir çember» oluşturmayı amaçladı. 30 yıl boyunca bu uğurda hiçbir çabadan geri durmadı. Ama halk yığınlarının savaşı bu gidişi değiştirdi, değiştiriyor. ABD'nin Türkiye'den Basra körfezi ve Umman denizine dek uzanan «stratejik zinciri»nden 1978 ve 1979'da Afganistan ve İran halkaları koptu. ABD şimdi bu zinciri, Türkiye'deki politik-askersel konumlarını, egemenliğini hızla güçlendirerek onarmaya çabalıyor. İsrail, Umman, Somali ve Kenya'da yeni üsler kurmaya çalışıyor. Hint Okyanusuna sürekli bir Amerikan filosu yerleştirmeye hazırlanıyor. Basra körfezine askersel güç yığıyor. Özellikle Yakın ve Orta Doğu için 100 binlik çevik ordu gücü kuruyor. Tek sözle, geniş çapta hegemonyacı bir saldırı plânı izliyor. Bağlanan yeni ABD-Türkiye askersel anlaşması, üslerin yeniden yoğun olarak çalıştırılması, Pirinçlik'teki ABD üssünün genişletilmek istenmesi, bu plânların bir parçasını oluşturuyor. Hükümetin, gerici basının yalanları gerçekleri kamuoyundan gizleyemez! ABD'nin Türkiye'de 61 askersel üs ve tesisi bulunuyor. Yalnızca 30 kadar ABD üssünde 4,800 Amerikan askeri ve 5.000 özel görevli vardır. 1950–1976 döneminde ABD Türkiye'ye askersel «yardım» ve 19.150 Türk subayının Vaşingtonda özel eğitimi için 5 milyar 234 milyon dolar harcadı. Yalnız 1974'ten bu yana Pentagon Türkiye'ye 1.632 roket sistemi, 203 harp uçağı ve helikopter, 150 zırhlı araç, atom başlıklı mermiler fırlatan 53 silâh, 2 denizaltı ve 1 kruvazör sattı. Vaşington, kendi «Güvenlik Programı» çerçevesinde, 13 bin kilometre uzaklıktaki Türkiye'de MİT ve kontragerilla için 1961–1978 döneminde 5 milyon 200 bin dolar harcayarak, özel işkenceci kadrolar yetiştirdi. Bu İran şahının SAVAK örgütü için harcadığının üç katıdır. Türkiye'de anti-komünizmi, anti-Sovyetizmi körüklemek için rüşvet dağıtmak, adam satın almak, gerici basını ve kurduğu gizli terör örgütlerini beslemek için bu açıklanan sayıların dışında milyonlar harcıyor. ABD bütün bunları bölgede, İran, Suudi Arabistan, Pakistan, Afganistan gibi öteki ülkelerdeki paralel eylemleriyle içiçe yürüttü. ABD'nin bu ülkeleri böylesine silâhlandırması ve buradaki üslerini ölüm deposuna çevirmesi, kuşku yok ki, dışta Sovyetler Birliği'ne, sosyalist ülkelere, ulusal kurtuluş hareketine, içte ezilen halklara, devrimci güçlere karşı yöneliktir.

NATO'nunkilerle birlikte 100'ü aşan yabancı askersel üs ve tesisler, atom başlıkları ve rampalar, ülkemiz ve halkımız için başta gelen tehlikedir. Bu saldırganlık ve casusluk yuvaları bölge ve dünya barışı için de büyük bir tehlike odağı oluşturuyor. Amerikan emperyalizminin çıkar bekçiliğini yapan egemen güçler ve hükümet, ABD ile yeni bir kölelik anlaşması bağlamakla halkımıza karşı hıyanetlerine bir yenisini eklediler.

TKP ülkenin NATO'dan çıkmasını, ikili kölelik anlaşmalarının yırtılmasını, üslerin kaldırılmasını, emperyalist boyunduruğa son verme savaşımının başta gelen amaçları sayıyor, bu uğurda ardıcıl olarak savaşıyor. Ülkemizin nükleer bir mezarlık olmasını istemeyen herkesi, tüm barıştan yana güçleri bu savaşta eylem birliğine çağırıyor.

Lenin köşesi

Yeni tür parti

TKP, 60. kuruluş yıldönümünü tüm yıl boyunca partiyi güçlendirmek, politik etkinliğini arttırmak, yığınlarla daha sıkı bağlanmak için savaşarak kutlayacak. «Partiyi güçlendir, TKP'ye gir!» bu savaşın belgesidir. TKP, Leninci, yeni türden bir partidir. Yeni türden parti öğretisini Marks ve Engels'in ilkeleri temelinde 110. doğum yıldönümünü kutladığımız V. I. Lenin yaratmıştır.

— *«Komünist partisi, işçi sınıfının bilinçli, örgütlü bölümü, onun öncüsüdür.»* (Tüm yapıtlar, c. 24, s. 34.) Partinin sınıf karakteri, onun proletaryanın devrimci savaşına önderlik yeteneğinin temelidir.

— *«Öncü savaşçı rolünü ancak en ileri teoriyi kılavuz edinmiş bir parti gerçekleştirebilir.»* (C. 6, s. 25.) *«Devrimci teori olmadan devrimci hareket olamaz.»* (C. 6, s. 24.) *«Böyle bir teori 19. yüzyılın ikinci yarısından beri vardır. Adı Marksizmdir.»* (C. 27, s. 11.) Sınıf savaşının, devrimin eylem kılavuzu Marksizm-Leninizmdir. İşçi sınıfını, emekçileri bu ideolojiyle donatmak, bu temele dayalı politikasını yığınlara mal etmek, komünist partisinin politik-ideolojik çalışmasında baş yeri tutar.

— *«Ya burjuva ideolojisi, ya sosyalist ideoloji. Bunların ortası yoktur ... Bu nedenle sosyalist ideolojinin her alçaltılması, ondan her dönüş, aynı zamanda burjuva ideolojisin güçlendirilmesi demektir.»* (C. 6, s. 39.) Burjuva ideolojisinin her türüne, anti-komünizme, anti-sovyetizme, milliyetçiliğe, sağ ve «sol» oportünizme karşı uzlaşmasız ofansiv bir savaş yürütmek komünistlerin vazgeçilmez görevidir.

— *«Halkın arasında yaşamak. Onların dilek ve isteklerini, duygu ve düşünüşlerini bilmek. Herşeyi bilmek. Yığınları anlamak. Yığınlara yanaşmayı becermek. Onların kesin güvenini kazanmak.»* (C. 44, s. 497). *«Yığınlardan uzaklaşmadan, tam tersine onlara gitgide daha çok yaklaşarak, onları devrimci bilince ve devrimci savaşıma doğru yükselterek partinin devrimci proletaryanın öncü gücü durumuna gelmesini sağlamak en zor, ama en önemli bir görevdir.»* (C. 44, s. 420–421.) Komünist partisi yığınlarla birlikte, yığınların önünde yürüyerek onların somut önderliğini kazanır.

— *«Mutlak santralizm ve proletaryanın en sıkı disiplini burjuvazi karşısında utkunun temel koşullarından birisidir.»* (C. 41, s. 6.) *«Komünist partisi çağımızda ... ancak en geniş ölçüde santralizm biçiminde örgütlenmişse, partide çelik disiplin varsa ve parti merkezi tüm parti üyelerinin genel güvenini sağlamış ve geniş yetkileri olan, sözü geçen ve saygın bir organ durumuna gelmişse görevini yerine getirebilir.»* (C. 41, s. 209.) Partinin ideolojik, politik ve örgütsel, eylemsel birliği birbirinden ayrılmaz. Ancak demokratik santralizm ilkeleri temelinde *«Proletaryanın örgütsel rolünü (bu onun temel rolüdür) doğru, başarılı ve utkan bir biçimde gerçekleştirmek»* (c. 41, s. 27) olanaklıdır.

— *«Yalnız bir tek gerçek enternasyonalizm vardır: Kendi ülkesinde devrimci hareketin ve devrimci savaşın geliştirilmesi için çalışmaya kendini adamak ve böylesi bir savaşı, böylesi bir çizgiyi, ama yalnızca böylesini, ayırımsız bütün ülkelerde (propagandayla, maddesel ve moral yardımla) desteklemek.»* (C. 31, s. 170.) Komünist partisi, savaşın ödevlerini her zaman işçi sınıfının, sosyalizm-komünizmin genel ve bütünsel çıkarları açısından ele alır. Proletarya enternasyonalizme bağlılığın temel ölçütü, Lenin'in partisi SBKP'ye, Sovyetler Birliği'ne karşı tutumdur.

Uluslararası dayanışma

«Türkiye ilerici gençliği üzerindeki baskılara son!», «İGD'ye konan yasak kaldırılsın!», «Gençlik örgütlerine özgürlük!». Bu belgiler Çankaya için, hükümet için birer karabasan oluyor. İşbirlikçi, tekelci burjuvazi, egemen çevreler, gençlik örgütleri üzerindeki baskıyı yoğunlaştırmaları karşısında, şimdiye kadar hiç böylesine yoğun bir uluslararası tepkiyle karşılaşmadılar.

Dünya Demokratik Gençlik Federasyonu (DDGF), üyesi olan İGD üzerinde uygulanan baskı ve yasaklamaları sert bir şekilde protesto etti. Uluslararası Öğrenci Birliği (UÖB) Yürütme Kurulu, üyesi olan İGD ile dayanışma için dünya çapında bir kampanya açtı, afiş, kartpostallar bastırdı. DDGF ve UÖB'den temsilciler Mart ayında ülkemize geldiler. Düzenlenen toplantılarda demokratik Türkiye gençliği ile dayanışmalarını dile getirdiler. Avusturya Komünist Öğrenciler Birliği, Avusturya Ulusal Öğrenci Örgütü, Fransız Komünist Gençlik Hareketi, İran Demokratik Gençlik ve Öğrenci Örgütü, Danimarka Komünist Öğrenciler Birliği, Ürdün Öğrencileri Ulusal Birliği, Portekiz Komünist Gençlik Örgütü, Irak Cumhuriyeti Genel Öğrenciler Birliği, vb. gençlik kuruluşları İGD ile, Türkiye ilerici ve devrimci gençliğiyle, kapatılan tüm demokratik örgütlerle dayanışmalarını dile getirdiler. Egemen güçlerin, hükümetin baskılarını protesto ettiler. Bu protesto sesleri yalnız gençlik kuruluşlarından yükselmedi. Kardeş komünist partilerinin yanısıra, dünya komünist ve işçi partilerinin 37 dilde yarım milyon basan yayın organı «Barış ve Sosyalizm Sorunları» dergisinin baş redaktörü Zarodov, 59 komünist ve işçi partisinden temsilcilerin oluşturduğu Yazı Kurulu ve Yazı Konseyi adına, İGD'ye konan yasağın kaldırılması, demokratik gençliğe uygulanan baskılara son verilmesini istedi.

İGD, Genç-Öncü, SGB, İLD vb. kapatılması ilerici, devrimci gençliğin anti-emperyalist, anti-faşist savaşımını durduramadı, durduramaz. 12 Mart'ın yıldönümünde, Türkiye gençliğinin anti-faşist savaşım günü 16 Mart'ın yıldönümünde, ilerici ve devrimci gençliğin ortak eylemleri bunu bir kez daha kanıtladı. Bu çetin dönemde demokratik konumları savunmak için eylem birliği daha da zorunluk oluyor. Kapatılan gençlik kuruluşlarının açılması için, ulusal ve uluslararası çaptaki kampanyayı güçlendirmek bütün demokratik gençlik örgütleri arasındaki geniş bir eylem birliği alanını oluşturuyor.

M İ L İ T A N L A R D A N

8 Mart'ı kutladık

8 Mart'ı, uluslararası kadınlar gününü, ülkemiz ilerici, emekçi kadınları olarak, bu kölelik düzenine karşı sesimizi yükselterek, savaşarak kutladık. İstanbul'da, Ankara'da, İzmir'de, Bursa'da, Eskişehir'de, Diyarbakır'da yurdumuzun dört bir yanında işçi sınıfımızın grevleriyle, direnişleriyle omuzomuzayız, dedik. Kadınların kurtuluşu işçi sınıfının kurtuluşundadır, dedik. Kurtuluşumuz sosyalizmdedir, dedik.

8 Mart'ı, tırmandırılan silâhlanma yarışına, Perşing-2 ve Kruyz füzelerine, soğuk savaş ve gerginlik politikasına karşı, dünyamızda ve bölgemizde politik ve askersel yumuşamayı egemen kılmak için savaşım günü olarak kutladık.

«Dış düşman» gerekçesiyle halkımızın lokmasından kesilerek alınan silâhların, ekmek, iş, özgürlük istediği için, kadınıyla, erkeğiyle «iç düşman» saydıkları emekçi halk üzerinde kullanıldığını görüyoruz. Bunun için biz emekçi kadınlar, «*çocuklarımız canımız, faşizm can düşmanımız*» diyerek faşist tehlikeye karşı savaşı daha da yükselttik.

Bu yıl 8 Mart'da kadınlarımızın savaşım kararlılığı, dertleri ve çileleri kadar yüksekti. Biz kadınlar, 8 Mart'da, Demirel hükümetinden yanmayan sobaların, dolmayan tencerelerin, doymayan, çocukların hesabını sorduk.

8 Mart'da, eş-evlât acısı çeken kadınlar olarak; işi, ekmeği için savaşım verenler zindanlara atılırken, faşist cinayet örgütlerinin hâlâ kapatılmadığının, faşist katillerin neden yakalanmadığının, yakalananların neden elden kaçırıldığının hesabını sorduk.

Biz, 8 Mart'da «*eşit işe-eşit ücret*», «*Analığa saygı*», «*Doğum izinleri birleştirilsin!*», «*Çocuklarımıza süt, kreş istiyoruz!*» diyerek kendi somut istemlerimiz için savaşmaktan da geri durmayacağımızı bir kez daha haykırdık.

Bir kadın komünist

Ford'da bir ölüm daha

Federal Almanya'da Türkiyeli işçilerin en yoğun çalıştıkları Köln Ford fabrikasında bir işçi arkadaşımız daha patronların kurbanı oldu. Özellikle son aylarda üretim krizi nedeniyle işçiler üzerindeki baskı akıl almaz boyutlara ulaşmıştır. İşçilere hasta olmayacaklarına ilişkin kağıtlar imzalatılmakta, hasta olanların işine son verilmektedir. Bu baskılardan korkan ve hastalık izni almaktan çekinen Türkiyeli bir işçi daha bu insanlık dışı çalışma koşullarının kurbanı oldu.

Bu olayı protesto eden Kürt, Türk demokratik işçi örgütlerimiz ortak bir bildiri çıkardı ve ölen arkadaşımızın ailesi için yardım kampanyası açtı.

F. Almanya'da görünüşteki bütün parlaklığına karşın kapitalizm can çekişiyor. Kapitalizmin ölüm çarklarında kurban olan her işçi arkadaşımız ise sınıf kinimizi daha biliyor, onların öcünü kapitalizmin çürümüş temellerine daha hızlı vurarak alıyoruz. Gelecek bizim, yani işçi sınıfının, emekçi halkındır. Gelecek sosyalizmdir!

Köln'den bir komünist

Üç Program

(*3. sayfadan devam*)

reti köy ekonomisine dayalı bir ülkede, su ve ateş gibi birbiriyle bağdaşmıyor. Sorun kendisini, ya tekellerin yok edilmesi, ya da küçük mülkiyetin yıkımı olarak koyuyor. CHP yönetiminin tekellerin varlığına karşı çıkmayan konumu, onun tarım programını boş sözler durumuna getiriyor.

TKP ise, küçük üreticilerin kooperatiflerde örgütlenerek yıkımdan kurtulması için, işbirlikçi tekellerin egemenliğini yıkmanın, toprakta büyük mülkiyeti kaldırmanın, demokratik bir toprak reformu yapmanın zorunluğunu vurguluyor. İşte burjuvazinin biri gerici, öteki reformcu iki tarım programına karşı, devrimci proletaryanın tarım programının özü budur. Böyle bir programın gerçekleşmesi ise, köylülüğün burjuvazinin etkisinden kurtulmasına, işçi, köylü bağlaşıklığının gerçekleşmesine ve sosyalizme açılan ileri demokratik devrimin utkusuna bağlıdır.

Komünistin sınavı

(*8. sayfadan devam*)

vaşı sürüyor. Zorbalar teker teker yıkılıyor, ama onlara boyun eğmeyenler dim dik ayakta. İnsanlık dünyanın büyük bir bölümünde komünizme ilerliyor. Yeni yeni ülkelerde devrim ateşleri tutuşuyor. Proletarya enternasyonalizmine sağlam güvenci, komünist iyimlerliği diri tutmak ... İşte bizim direnç kaynağımız budur.

PARTİ YAŞAMI

Kalıcılık

İşçi sınıfı hareketi içinde eylem birliği üstüne tartışmaya en fazla değer konu, TKP ile işçi partileri arasındaki eylem birliğinin nasıl kalıcı olacağı sorunudur. Kimi zaman bu sorunun yalnızca «tartışma» ile, ya da ortak demeçlerle çözüleceği var sayılıyor. Ama söz konusu tartışmaların yıllardan beri yapıldığı, demeçlerin sayısının bile unutulduğu akla gelmiyor. Bizce, eylem birliği süreci içinde, görüş ayrılıklarını da ele almak zorunludur. Bu ayrılıkları gidermeye yönelik eylem birliğini güçlendirme amacına bağlı ilkesel ideolojik bir tartışma da kaçınılmazdır. Bütün sorun, bu tartışmanın uslüp ve biçiminin dost güçler arasındaki eleştirisinin sınırları içinde kalması, bu çerçeve içinde, eylembirliğinin kalıcılığının sağlanmasıdır.

Eylem birliği nasıl kalıcı olur? Bunun en temel güvencesi, tepeden eylem birliği yapan parti ve örgütlerin tabanları arasında ortak sınıf düşmanına karşı, savaş arkadaşlığı bağlarını bilinçli olarak güçlendirmektir. Deneyler gösteriyor: Eylem birliğini gerçekten istemek gereklidir ve bunun ana ölçütü, tabandan eylem birliğine karşı tutumdur. Örgütsel bağımsızlığı korumak, tabanda yapay ayrılıklar körüklemekle, temelsiz ön yargılar yaratmakla karıştırılmamalıdır. Bu açıdan, bağlaşıklarımız nasıl davranırlarsa davransınlar, TKP'nin örgütleri, ve üyeleri her durumda tabandan bağları güçlendirmek, TİP'li, TSİP'li savaş arkadaşlarının, öteki guruplardan savaş arkadaşlarının komünistlere güvenini pekiştirmek için daha da aktif çalışacaklardır.

Eylem birliği yaptığımız örgütlerin üyelerine üstünlük taslamak, boş böbürlenme, bağlaşıklarımızın görüşlerine saygısızlık, onları her an oyun bozanlık yapmaya hazır kimseler olarak görmek, biz komünistlere yabancıdır. Komünistler, tüm işçilerle, emekçilerle, onlar hangi partiden olurlarsa olsunlar, yoldaşça konuşmayı, ilişki kurmayı bilirler. Şu kısa birkaç yıl içinde, en dürüst, en devrimci insanların, TKP'ye artan ölçüde katılması rastlantı değildir. TKP üyeleri sınıf düşmanına, faşistlere ve onların ikiz kardeşi Maoculara karşı ne denli sert, uzlaşmasız ve aman tanımaz kişilerse, onlar dostlarına o denli yakın, içtenlikle, arkadaşça davranırlar.

O nedenle, TKP'nin ilkesel eylem birliği politikasının en etkin uygulayıcıları, eylem birliğini kalıcı kılmada üzerlerine asıl rol düşenler, temel örgütlerimizin üyeleridir. Parti, üyelerine güveniyor.

Komünistin sınavı

Tarihin yapıcıları, gerçek kahramanlar halk yığınlarıdır. Bu Marksist tarih anlayışı, bireysel yiğitliklerin önemini asla dışlamaz. Günümüzde zorbalığın karşısında tek tek komünistlerin, ilerici insanların diz çökmemesi, boyun eğmemesi, emperyalizmin, tekellerin zorba egemenliğini yıkma savaşında büyük rol oynuyor. Savaşın her günkü çetin pratiğinde zorlu sınavlardan geçiliyor. Zındanda, işkence altında, oportünist yaltaklanmalar, satın alma denemeleri karşısında komünist morali çiğnetmemek, bu kanla dayatılan sınavdan ak alınla çıkmak ... İşte şimdi komünistlerin eğitiminde bu bilincin kavratılması daha da büyük bir önem taşıyor.

Tutuklamaların, işkencelerin yoğunlaştığı şu günlerde, her yoldaşın bilincinde şu belgi silinmezcesine yer etmeli: Hangi koşulda olursak olalım *«nerede bir yoldaş varsa, parti oradadır».* Sınıf düşmanımızın amacı tek tek komünistlere değil, partiye boyun eğdirmektir. İşçi sınıfına, emekçilere diz çökertmektir. Partiye, Leninizme, işçi sınıfına ve halka bağlılık ... İşte bizim yenilmez gücümüz budur!

Partimizin üyeleri, gericiliğe ve faşist teröre karşı yıllardır çetin savaşlar içinde bilendiler. Onlar düşmanlarını tanıyor. Ama, düşmanın yedek güçleri, özellikle baskının yoğunlaştığı günlerde daha da tehlikeli oluyor. TKP'nin sözde «sol»daki düşmanları böyle tehlikeli yedek güçlerdir. Siyasal polis, her zaman fraksiyoncuları, «dost» yüzlü gizli düşmanları, kariyeristler güruhunu komünistlerin direncini kırmada silâh olarak kullanıyor. Her zaman ilerici güçler arasındaki ayrılıklardan ustalıkla yararlanıyor. Oportünizme, fraksiyonculuğa, TKP düşmanlarına karşı ideolojik uzlaşmazlık ... Düşmanın karşısında hangi görüşten olursa olsun tüm ilericilerle, devrimcilerle anti-faşist dayanışma ... İşte düşmanın yedek gücüne karşı bizim silâhımız budur.

Uluslararası komünist hareketin ve bizim partimizin tarihi, zındanda, işkence altında, darağacında insanlığın, ülkesinin geleceği için gözünü kırpmadan inançlarını savunmuş nice yiğitlik örnekleriyle doludur. Dimitrofların, Tellmanların, Baranerlerin, Bilenlerin ve adsız yiğitlerimizin örneği yolumuzu aydınlatıyor. Nerede olursak olalım, sınıf sa-

(Devamı 7. sayfada)

Kısa... Kısa

● 11–15 Şubat günleri arasında Polonya Birleşik İşçi Partisinin 8. Kongresi yapıldı. Gierek yoldaş raporunda, uluslararası gelişmeleri, halk Polonyası'nda son dört yılda sosyalizm kuruculuğu yolunda elde edilen başarıları ve parti çalışmalarını ele aldı. Kongre sosyalizmin geliştirilmesi yönünde yeni görevler de saptadı. Batı Avrupa'ya yerleştirilmek istenen ABD atom roketlerine karşı barış ve silâhsızlanma çağrısında bulundu. Kongreye kardeş komünist ve işçi partilerinin yanısıra TKP delegasyonu da katıldı. TKP temsilcisi kongreyi selâmlama konuşmasında, iki kardeş parti arasındaki ilişkilerin daha da geliştirilmesine, güçlendirilmesine TKP'nin verdiği önemi vurguladı.

● 24–28 Mart günleri arasında Macaristan Sosyalist İşçi Partisi'nin 12. Kongresi yapıldı. Kadar yoldaş raporunda, uluslararası durumu inceledi. MHC'nde son dönemde, halk ekonomisinin gelişmesi, sosyalist demokrasinin güçlenmesi üzerinde durdu. Partinin çalışmalarını değerlendirdi. Kongre bu yolda, Macar emekçilerinin önünde duran yeni görevleri karara bağladı. Kongreye birçok ülkeden kardeş partilerin temsilcileri, bu arada TKP delegasyonu da katıldı. Kongre nedeniyle düzenlenen bir mitingte konuşan TKP temsilcisi, TKP'nin MSİP ile TKP arasındaki savaş bağlarının daha da geliştirilmesine büyük değer biçtiğini belirtti.

● 18–21 Mart günleri arasında, Bulgaristan başkenti Sofya'da, Bulgaristan Bilimler Akademisine bağlı Çağdaş Sosyal Teoriler Enstitüsü V. I. Lenin'in 110'uncu doğum yıldönümü nedeniyle «Leninizm ve İdeolojik Savaş» konulu uluslararası teorik bir konferans düzenledi. Konferansın çalışmalarına Bulgaristan, Macaristan, Vietnam, Demokratik Alman Cumhuriyeti, Kamboçya, Küba, Laos, Moğolistan, Polonya, Sovyetler Birliği, Çekoslovakya'dan ve Yunanistan, Kıbrıs ve Türkiye'den temsilciler katıldı. Yapılan konuşmalarda, Leninci savaş geleneğini sürdüren, Marksizm-Leninizmi zenginleştiren SBKP ve öteki kardeş partilerin anti-Leninci eğilimlere karşı yürüttükleri kesin savaşın önemi vurgulandı. Konferansa katılan TKP temsilcileri, plenum ve komisyon toplantılarında, Leninizmin Türkiye'de sınıf savaşında artan etkinliğini değişik yönlerden ele alan konuşmalar yaptılar. Özellikle, demokrasi ve sosyalizm savaşı arasındaki ilişkiyi, «sol» terörizmin işlevini ve Türkiye işçi sınıfının eylem birliği sorunlarını incelediler.